Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 6 juni 2013*

”Förordning (EG) nr 343/2003 — Avgörande av vilken medlemsstat som har ansvaret — Underårig utan medföljande vuxen — Asylansökningar som först getts in i en medlemsstat och sedan i en annan medlemsstat — Den underårige har inte någon familjemedlem som befinner sig i en medlemsstat — Artikel 6 andra stycket i förordning nr 343/2003 — Den underårige överförs till den medlemsstat där han eller hon först lämnade in sin ansökan — Förenlighet — Barnets bästa — Artikel 24.2 i stadgan”

I mål C-648/11,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Förenade kungariket) genom beslut av den 14 december 2011, som inkom till domstolen den 19 december 2011, i målet

**The Queen**, på begäran av:

**MA,**

**BT,**

**DA**

mot

**Secretary of State for the Home Department,**

ytterligare deltagare i rättegången:

**The AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe) (UK),**

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden L. Bay Larsen (referent), domstolens vice-ordförande K. Lenaerts, tillika tillförordnad domare vid fjärde avdelningen, samt domarna U. Lõhmus, M. Safjan och A. Prechal,

generaladvokat: P. Cruz Villalón,

justitiesekreterare: handläggaren A. Impellizzeri,

* Rättegångsspråk: engelska.

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 5 november 2012,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— MA och BT, genom S. Knafler, QC, K. Cronin, barrister, och L. Barratt, solicitor,

— DA, genom S. Knafler, QC, B. Poynor, barrister, och D. Sheahan, solicitor,

— The AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe) (UK), genom D. Das, solicitor, R. Hussain, QC, och C. Meredith, barrister,

— Förenade kungarikets regering, genom C. Murrell, i egenskap av ombud, biträdd av S. Lee, barrister,

— Belgiens regering, genom T. Materne, i egenskap av ombud,

— Tjeckiens regering, genom M. Smolek och J. Vláčil, båda i egenskap av ombud,

— Greklands regering, genom M. Michelogiannaki, i egenskap av ombud,

— Ungerns regering, genom K. Szíjjártó, i egenskap av ombud,

— Nederländernas regering, genom C. Wissels, M. Noort och C. Schillemans, samtliga i egenskap av ombud,

— Sveriges regering, genom A. Falk, i egenskap av ombud,

— Schweiz regering, genom O. Kjelsen, i egenskap av ombud,

— Europeiska kommissionen, genom M. Condou-Durande och M. Wilderspin, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 21 februari 2013 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

## Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 6 andra stycket i rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat (EUT L 50, s. 1).

2 Begäran har framställts i mål mellan, å ena sidan, MA, BT och DA (tre underåriga tredjelandsmedborgare) och, å andra sidan, Secretary of State for the Home Department (nedan kallad Secretary of State). Målen rör Secretary of States beslut att inte pröva de asylansökningar som de underåriga gett in i Förenade kungariket samt att föreslå att de överförs till den medlemsstat där de först lämnat in en asylansökan.

## Tillämpliga bestämmelser

*Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna*

3 Artikel 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) grundas – såsom framgår av förklaringarna till nämnda bestämmelse – på konventionen om barnets rättigheter, vilken ingicks i New York den 20 november 1989 och som ratificerats av samtliga medlemsstater. I artikel 24.2 i stadgan föreskrivs följande:

”Vid alla åtgärder som rör barn, oavsett om de vidtas av offentliga myndigheter eller privata institutioner, skall barnets bästa komma i främsta rummet.”

*Förordning nr 343/2003*

4 Skälen 3 och 4 i förordning nr 343/2003 har följande lydelse:

”(3) I slutsatserna från [Europeiska rådets särskilda möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999] förklarades … att [det gemensamma europeiska asylsystemet] på kort sikt bör omfatta ett tydligt och praktiskt genomförbart sätt att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan.

(4) En sådan metod bör bygga på objektiva kriterier, som är rättvisa för både medlemsstaterna och de berörda personerna. Den bör särskilt göra det möjligt att snabbt avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret, för att garantera faktisk tillgång till förfarandena för fastställande av flyktingstatus och inte äventyra målet att behandla asylansökningar snabbt.”

5 Såsom framgår av skäl 15 i förordningen, jämförd med artikel 6.1 FEU, följer förordningen de rättigheter, friheter och principer som erkänns särskilt i stadgan. Förordningen syftar särskilt till att med stöd av artiklarna 1 och 18 i stadgan trygga full respekt för den mänskliga värdigheten och för de asylsökandes rätt till asyl.

6 Skäl 17 i förordning nr 343/2003 ger vid handen att i enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, har Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, genom skrivelse av den 30 oktober 2001, meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.

7 Enligt artikel 2 c, d och h i förordningen används följande beteckningar med de betydelser som där anges:

”c) *asylansökan*: en ansökan som har getts in av en tredjelandsmedborgare och som kan anses som en ansökan om internationellt skydd av en medlemsstat i enlighet med Genèvekonventionen [av den 28 juli 1951 om flyktingars rättsliga ställning]. …

d) *sökande* eller *asylsökande*: en tredjelandsmedborgare som har gett in en asylansökan som ännu inte har slutligt avgjorts.

…

h) *underårig utan medföljande vuxen*: ogifta personer under arton år som anländer till medlemsstaternas territorium utan medföljande vuxen som enligt lag eller sedvana ansvarar för dem, så länge som de inte faktiskt tas om hand av en sådan vuxen. …”

8 Artikel 3 i förordning nr 343/2003 ingår i kapitel II som har rubriken ”Allmänna principer”. I artikel 3.1 och 3.2 anges följande:

”1. Medlemsstaterna skall pröva varje asylansökan som lämnas in av en tredjelandsmedborgare till någon medlemsstat antingen vid gränsen eller inom medlemsstatens territorium. Ansökan ska prövas av en enda medlemsstat, som ska vara den medlemsstat som enligt kriterierna i kapitel III fastställs som ansvarig.

2. Genom undantag från punkt 1 får varje medlemsstat pröva en asylansökan som lämnas in av en tredjelandsmedborgare, även om det inte föreligger någon sådan skyldighet enligt de kriterier som anges i denna förordning. …”

9 Artiklarna 6–14 i kapitel III i förordning nr 343/2003 innehåller en lista med objektiva och rangordnade kriterier som ska användas för att fastställa vilken medlemsstat som är ”ansvarig” i den mening som avses i artikel 3.1 i förordningen.

10 I artikel 5 i förordning nr 343/2003 föreskrivs följande:

”1. Kriterierna för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret skall tillämpas i den ordning de anges i detta kapitel.

2. Vilken medlemsstat som har ansvaret skall avgöras utifrån dessa kriterier mot bakgrund av situationen vid den tidpunkt då den asylsökande först lämnade in sin ansökan i en medlemsstat.”

11 I artikel 6 i förordningen föreskrivs följande:

”Om den asylsökande är en underårig utan medföljande vuxen, skall ansvaret för att pröva asylansökan ligga hos den medlemsstat där en medlem av sökandens familj lagligen befinner sig, förutsatt att det är för den underåriges bästa.

I frånvaro av en familjemedlem skall den medlemsstat där den underårige har gett in sin ansökan vara ansvarig för prövningen av asylansökan.”

12 Artikel 13 i förordning nr 343/2003 har följande lydelse:

”Om det på grundval av kriterierna i denna förordning inte kan avgöras vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva asylansökan, skall den medlemsstat där asylansökan först lämnades in ansvara för prövningen.”

*Direktiv 2005/85/EG*

13 Artikel 25 i rådets direktiv 2005/85/EG av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus (EUT L 326, s. 13) återfinns under rubriken ”Ansökningar som nekas prövning”. Nämnda artikel 25 har följande lydelse:

”1. Utöver de fall då en ansökan inte prövas enligt förordning [nr 343/2003] behöver inte medlemsstaterna pröva om sökanden kan betraktas som flykting i enlighet med [rådets] direktiv 2004/83/EG [av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 304, s. 12, och rättelse i EUT L 204, 2005, s. 24)], om en ansökan nekas prövning enligt denna artikel.

2. Medlemsstaterna får neka att pröva en asylansökan enligt denna artikel om

a) en annan medlemsstat har beviljat flyktingstatus,

…

f) sökanden har lämnat in en identisk ansökan efter ett slutligt beslut,

…”

**Målen vid den nationella domstolen**

*Målet MA*

14 MA är eritreansk medborgare och född den 24 maj 1993. Den 25 juli 2008 kom hon till Förenade kungariket där hon redan vid sin ankomst ansökte om asyl.

15 Myndigheterna i Förenade kungariket kunde konstatera att MA redan hade gett in en asylansökan i Italien. I enlighet med tillämpliga bestämmelser i förordning nr 343/2003 anmodade de därför de italienska myndigheterna att överta den asylsökande. De italienska myndigheterna gick med på detta den 13 oktober 2008.

16 MA skulle ha överförts till Italien den 26 februari 2009, vilket dock inte skedde. Hon överklagade vid High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) och gjorde därvid gällande att överföringsbeslutet var olagligt.

17 Med tillämpning av artikel 3.2 i förordning nr 343/2003 beslutade Secretary of State den 25 mars 2010 att pröva hennes asylansökan, varpå hon beviljades status som flykting.

18 Secretary of State anmodade MA att återkalla sitt överklagande, vilket hon dock inte gjorde.

*Målet BT*

19 Även BT är eritreansk medborgare, och hon är född den 20 januari 1993. Den 12 augusti 2009 kom hon till Förenade kungariket där hon redan dagen därpå ansökte om asyl.

20 Myndigheterna i Förenade kungariket kunde konstatera att BT redan hade gett in en asylansökan i Italien. De anmodade därför de italienska myndigheterna att överta den asylsökande, vilket de italienska myndigheterna gick med på den 28 september 2009.

21 BT överfördes till Italien den 4 december 2009.

22 Hon överklagade vid High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) och gjorde därvid gällande att beslutet att överföra henne till Italien var olagligt. Till följd av ett avgörande som meddelades av High Court den 18 februari 2010 kunde BT återvända till Förenade kungariket den 26 februari 2010.

23 Med tillämpning av artikel 3.2 i förordning nr 343/2003 beslutade Secretary of State den 25 mars 2010 att pröva hennes asylansökan, varpå hon beviljades status som flykting. BT har dock inte gått med på att återkalla sitt överklagande.

*Målet DA*

24 DA är irakisk medborgare Den 20 november 2009 kom han till Förenade kungariket där han den 8 december 2009 ansökte om asyl. DA medgav att han redan hade ansökt om asyl i Nederländerna, varpå de nederländska myndigheterna anmodades att överta den asylsökande. De nederländska myndigheterna gick med på detta den 2 februari 2010.

25 Secretary of State beslutade den 14 juli 2010 att DA skulle överföras till Nederländerna. Han överklagade den 26 juli 2010 vid High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), som beslutade att överföringsbeslutet inte skulle verkställas. Secretary of State har sedermera gått med på att pröva hans asylansökan utifrån artikel 3.2 i förordning nr 343/2003.

**Förfarandet vid High Court och Court of Appeal samt tolkningsfrågan**

26 De tre nationella målen har handlagts gemensamt.

27 High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) avslog överklagandena genom dom av den 21 december 2010. High Court slog fast att enligt artikel 6 andra stycket i förordning nr 343/2003 kan en asylsökande underårig utan medföljande vuxen och utan någon familjemedlem som lagligen befinner sig i en medlemsstat överföras till den medlemsstat där den underårige först har gett in en asylansökan.

28 MA, BT och DA överklagade denna dom till Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division).

29 I begäran om förhandsavgörande har Court of Appel angett att ingen av klagandena har någon familjemedlem, i den mening som avses i förordning nr 343/2003, som lagligen befinner sig i någon medlemsstat.

30 Målen har handlagts gemensamt eftersom alla tre ansökte om asyl i Förenade kungariket såsom ”underårig utan medföljande vuxen”. Vidare avslog Secretary of State vad gäller alla tre inledningsvis deras ansökningar med motiveringen att de båda medlemsstater som de skulle skickas tillbaka till var att anse som säkra.

31 Court of Appeal anser det vara av betydelse att begreppet ”först lämnade in sin ansökan” i artikel 5.2 i förordning nr 343/2003 inte används i artikel 6 andra stycket, där det enda som anges är ”har gett in sin ansökan”. Court of Appeal har även betonat att underåriga utan medföljande vuxen är högst rangordnade i den rangordning av kriterier som återfinns i kapitel III i förordningen.

32 När det gäller frågan om tolkningsfrågan kan tas upp till sakprövning, har Court of Appeal bland annat anfört att det finns en tvistefråga som ännu inte är avgjord, nämligen BT:s yrkande om skadestånd.

33 Mot denna bakgrund beslutade Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) att vilandeförklara målen och ställa följande tolkningsfråga till EU-domstolen:

”Vilken medlemsstat är – enligt artikel 6 andra stycket i [förordning nr 343/2003] – ansvarig för prövningen av asylansökan när den asylsökande är en underårig utan medföljande vuxen och utan familjemedlemmar som lagligen befinner sig i en medlemsstat och sökanden har ingett asylansökningar i fler än en medlemsstat?”

## Prövning av tolkningsfrågan

*Huruvida tolkningsfrågan kan tas upp till sakprövning*

34 Den belgiska regeringen har i första hand hävdat att begäran om förhandsavgörande inte kan tas upp till sakprövning.

35 Den belgiska regeringen har därvid bland annat gjort gällande följande. Eftersom Secretary of State har gått med på att pröva klagandenas asylansökningar, föreligger det inte längre någon verklig tvist mellan parterna. Frågan huruvida rekvisitet i artikel 6 andra stycket i förordning nr 343/2003 anger Förenade kungariket eller den medlemsstat där klagandena först lämnade in sina ansökningar som den medlemsstat som är ”ansvarig”, är därför enbart av akademiskt intresse när det gäller klagandena. Ett svar på denna fråga vore användbart endast i andra mål som ska eller kan komma att prövas av de nationella domstolarna.

36 EU-domstolen gör följande bedömning. Det förfarande som har införts genom artikel 267 FEUF utgör enligt fast rättspraxis ett medel för samarbete mellan EU-domstolen och de nationella domstolarna. Detta samarbete gör det möjligt för EU-domstolen att ge de nationella domstolarna de uppgifter om unionsrättens tolkning som är nödvändiga för att döma i saken i mål som de ska avgöra (se, bland annat, dom av den 12 mars 1998 i mål C-314/96, Djabali, REG 1998, s. I-1149, punkt 17, av den 20 januari 2005 i mål C-225/02, García Blanco, REG 2005, s. I-523, punkt 26, och av den 15 september 2011 i mål C-197/10, Unió de Pagesos de Catalunya, REU 2011, s. I-8495, punkt 16).

37 Nationella domstolars frågor om tolkningen av unionsrätten, vilka ställs mot bakgrund av den beskrivning av omständigheterna i målet och tillämplig lagstiftning som de nationella domstolarna har lämnat på eget ansvar, och som det inte ankommer på EU-domstolen att pröva riktigheten av, presumeras vara relevanta. En begäran om förhandsavgörande från en nationell domstol kan bara avvisas av EU-domstolen då det är uppenbart att den begärda tolkningen av unionsrätten inte har något samband med de verkliga omständigheterna eller saken i målet vid den nationella domstolen eller då frågorna är hypotetiska eller EU-domstolen inte har tillgång till sådana uppgifter om de faktiska eller rättsliga omständigheterna som är nödvändiga för att kunna ge ett användbart svar på de frågor som ställts till den (dom av den 12 oktober 2010 i mål C-45/09, Rosenbladt, REU 2010, s. I-9391, punkt 33 och där angiven rättspraxis).

38 Court of Appeal har i begäran om förhandsavgörande uppgett sig ha att ta ställning till BT:s skadeståndsyrkande.

39 Bedömningen av om BT ska tilldömas skadestånd påverkas av svaret på tolkningsfrågan.

40 Mot bakgrund av detta skadeståndsyrkande, som ingår i processmaterialet vid Court of Appeal, finner EU-domstolen att tolkningsfrågan fortfarande är relevant för avgörandet av det nationella målet.

41 Tolkningsfrågan kan således inte anses vara hypotetisk, varför begäran om förhandsavgörande kan tas upp till sakprövning.

*Prövning i sak*

42 Court of Appeal har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida artikel 6 andra stycket i förordning nr 343/2003– när en underårig utan medföljande vuxen och utan familjemedlemmar som lagligen befinner sig i en medlemsstat har ingett asylansökningar i fler än en medlemsstat – ska tolkas så att det är den medlemsstat där den underårige först lämnade in en ansökan som ska anses vara ”ansvarig” eller så att det är den medlemsstat där den asylsökande befinner sig efter att där ha lämnat in en asylansökan som ska anses vara ”ansvarig”.

43 Enligt artikel 3.1 i förordning nr 343/2003 ska en asylansökan prövas av en enda medlemsstat, som ska vara den medlemsstat som enligt kriterierna i kapitel III i förordningen fastställs som ansvarig.

44 I artikel 5.1 i förordningen föreskrivs att kriterierna för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret ska tillämpas i den ordning de anges i kapitel III.

45 I enlighet med artikel 5.2 i förordningen ska frågan om vilken medlemsstat som har ansvaret avgöras utifrån kriterierna i artiklarna 6–14 mot bakgrund av situationen vid den tidpunkt då den asylsökande först lämnade in sin ansökan i en medlemsstat. Syftet med denna bestämmelse kan inte vara att ändra innehållet i nämnda kriterier. Såsom generaladvokaten angett i punkt 56 i sitt förslag till avgörande, är nämligen syftet med denna bestämmelse endast att ange den ram inom vilken dessa kriterier ska prövas för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig.

46 Det första kriteriet i kapitel III i förordning nr 343/2003 är det kriterium som anges i artikel 6. Denna bestämmelse anger vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som getts in av en underårig utan medföljande vuxen i den mening som avses i artikel 2 h i förordningen.

47 Om den asylsökande är en underårig utan medföljande vuxen ska – enligt artikel 6 första stycket – ansvaret för att pröva asylansökan ligga hos den medlemsstat där en medlem av sökandens familj lagligen befinner sig, förutsatt att det är för den underåriges bästa.

48 Begäran om förhandsavgörande ger vid handen att klagandena inte har någon familjemedlem som lagligen befinner sig i en medlemsstat. Frågan om vilken medlemsstat som har ansvaret för prövningen ska därför avgöras med tillämpning av artikel 6 andra stycket i förordning nr 343/2003, som föreskriver att den medlemsstat ”där den underårige har gett in sin ansökan” ska vara ansvarig.

49 Det är inte utifrån bestämmelsens lydelse i sig möjligt att avgöra om den asylansökan som avses är den asylansökan som den underårige först gett in i en medlemsstat, eller om det är den asylansökan som den underårige senast gett in i en annan medlemsstat.

50 EU-domstolen erinrar emellertid om att enligt fast rättspraxis är det vid tolkningen av en unionsbestämmelse inte bara dess lydelse som ska beaktas, utan också sammanhanget och de mål som eftersträvas med de föreskrifter som bestämmelsen ingår i (se, bland annat, dom av den 29 januari 2009 i mål C-19/08, Petrosian, REG 2009, s. I-495, punkt 34, och av den 23 december 2009 i mål C-403/09 PPU, Detiček, REU 2009, s. I-12193, punkt 33).

51 När det gäller det sammanhang som artikel 6 andra stycket i förordning nr 343/2003 ingår i, påpekar EU-domstolen följande. Uttrycket ”den asylsökande först lämnade in sin ansökan” i artikel 5.2 i förordningen återfinns inte i artikel 6 andra stycket i förordningen. Vidare hänvisar artikel 6 andra stycket till den medlemsstat ”där den underårige har gett in sin ansökan”, medan artikel 13 uttryckligen anger att ”den medlemsstat där asylansökan först lämnades in [skall] ansvara för prövningen”.

52 Om det antas att unionslagstiftaren hade haft för avsikt att i artikel 6 andra stycket i förordning nr 343/2003 ange den medlemsstat där asylansökan ”först” lämnades in såsom ansvarig, skulle detta ha angetts i samma exakta ordalag som i artikel 13 i förordningen.

53 Uttrycket ”den medlemsstat där den underårige har gett in sin ansökan” kan således inte förstås som ”den medlemsstat där den underårige först har gett in sin ansökan”.

54 Vidare ska artikel 6 andra stycket i förordning nr 343/2003 även tolkas mot bakgrund av det mål som eftersträvas med bestämmelsen, vilket är att särskilt uppmärksamma underåriga utan medföljande vuxen. Dessutom ska artikel 6 andra stycket tolkas mot bakgrund av förordningens huvudsakliga mål, vilket – såsom anges i skälen 3 och 4 – är att garantera faktisk tillgång till förfarandena för fastställande av sökandens flyktingstatus.

55 Underåriga utan medföljande vuxen utgör en särskilt utsatt personkategori. Det är därför viktigt att inte mer än vad som är strikt nödvändigt förlänga förfarandet för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för prövningen, vilket i princip innebär att de inte ska överföras till någon annan medlemsstat.

56 Att ovannämnda resonemang är riktigt stöds även av de krav som följer av skäl 15 i förordning nr 343/2003. Däri anges att förordningen följer de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i stadgan.

57 Bland dessa grundläggande rättigheter återfinns nämligen den rättighet som anges i artikel 24.2 i stadgan, det vill säga att barnets bästa ska komma i främsta rummet vid alla åtgärder som rör barn, oavsett om de vidtas av offentliga myndigheter eller privata institutioner.

58 Artikel 6 andra stycket i förordning nr 343/2003 får således inte tolkas på så sätt att den kränker nämnda grundläggande rättighet (se, analogt, domen i det ovannämnda målet Detiček, punkterna 54 och 55, och dom av den 5 oktober 2010 i mål C-400/10 PPU, McB., REU 2010, s. I-8965, punkt 60).

59 Även om den underåriges bästa nämns uttryckligen endast i artikel 6 första stycket i förordning nr 343/2003, innebär artikel 24.2 i stadgan, jämförd med artikel 51.1 däri, således att barnets bästa ska komma i främsta rummet vid alla beslut som medlemsstaterna fattar med stöd av artikel 6 andra stycket.

60 För att barnets bästa ska kunna anses komma i främsta rummet, krävs det i princip – under sådana omständigheter som de som gäller för klagandena – att artikel 6 andra stycket i förordning nr 343/2003 tolkas på så sätt att ansvarig medlemsstat är den medlemsstat där den underårige befinner sig efter att där ha lämnat in en asylansökan.

61 För att tillgodose det som är bäst för underåriga utan medföljande vuxen är det nämligen viktigt – såsom framgår av punkt 55 ovan – att inte i onödan förlänga förfarandet för fastställande av ansvarig medlemsstat. Istället är det av vikt att de snabbt får tillgång till förfarandena för fastställande av deras flyktingstatus.

62 Det är ett objektivt kriterium – såsom anges i skäl 4 i förordning nr 343/2003 – som ligger till grund för denna metod att fastställa vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som lämnats in av en underårig utan medföljande vuxen och utan någon familjemedlem som befinner sig i en medlemsstat.

63 Denna tolkning av artikel 6 andra stycket i förordning nr 343/2003, nämligen att ansvarig medlemsstat är den medlemsstat där den underårige befinner sig efter att där ha lämnat in en asylansökan, innebär inte – tvärtemot vad den nederländska regeringen gjort gällande i sitt skriftliga yttrande – att den underårige utan medföljande vuxen som i sakfrågan fått avslag på sin asylansökan i en första medlemsstat därefter kan tvinga en annan medlemsstat att pröva en asylansökan.

64 Det framgår nämligen av artikel 25 i direktiv 2005/85 att utöver de fall då en ansökan inte prövas enligt förordning nr 343/2003 behöver medlemsstaterna inte pröva om sökanden har flyktingstatus om en ansökan nekas prövning på den grunden att den asylsökande bland annat gett in en identisk ansökan efter det att ett slutligt beslut meddelas mot honom eller henne.

65 Eftersom asylansökan bara ska prövas av en enda medlemsstat, ska den medlemsstat som – under sådana förhållanden som de som råder i de nationella målen – anses vara ansvarig enligt artikel 6 andra stycket i förordning nr 343/2003 lämna upplysningar om detta till den medlemsstat där asylansökan först gavs in.

66 Mot denna bakgrund ska tolkningsfrågan besvaras på följande sätt. Artikel 6 andra stycket i förordning nr 343/2003 ska tolkas så, att när – under sådana förhållanden som de som råder i de nationella målen – en underårig utan medföljande vuxen och utan familjemedlemmar som lagligen befinner sig i en medlemsstat har ingett asylansökningar i fler än en medlemsstat, så är det den medlemsstat där den underårige befinner sig efter att där ha lämnat in en asylansökan som ska anses vara ”ansvarig”.

## Rättegångskostnader

67 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målen vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

**Artikel 6 andra stycket i rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat ska tolkas så, att när – under sådana förhållanden som de som råder i de nationella målen – en underårig utan medföljande vuxen och utan familjemedlemmar som lagligen befinner sig i en medlemsstat har ingett asylansökningar i fler än en medlemsstat, så är det den medlemsstat där den underårige befinner sig efter att där ha lämnat in en asylansökan som ska anses vara ”ansvarig”.**

Underskrifter